

NIENASYTY (1) *ai*

N sg f nienasytã.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Żarłoczny, nienasycony; w przen:

Wyrażenie: »przepaść nienasyta«: Gdyż to [= *brzuch*] niezmierna przepaść/ nienálzyta [*lege*: nienasyta; *możliwa też lekcja*: nienasytna, *ewentualnie*: nienasuta 'nienasypana'] nigdy/ Choć fie weń bez przeftánku/ ták fafuie wżędy. *PaxLiz C4.*

Cf NIENASYCONY

AŻ